

ჰუსეინოვისამედი. დაიბადა 1963წ მარნეულის რაიონის სოფ. თაზაკენდში. 1987წ დაამთავრა აზერბაიჯანის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის მექანიკის ფაკულტეტი ინჟინერ-მექანიკოსის კვალიფიკაციით. 1980-87წწ. მუშაობდა ბაქოში ს/გ „აზერელექტრომაშ“-ში სხვადასხვა თანამდებობებზე- ელექტრიკოსიდან ქარხნის დისპეტჩერამდე. ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ 1987წ დაბრუნდა საქართველოში და დაიწყო მუშაობა „საქმთავარენერგოს“ მაღალი

ძაბვის საქსელო საწარმოს (მძსს) 220კვქვესადგურ „მარნეულ-2“-ში ინჟინრად. 1989 წ. დაინიშნა ამ ქვესადგურის უფროსად. 1993 წ. გადაყვანილ იქნა მძსს -ს ქვემო ქართლის საქსელო რაიონის უფროსად. 1997-2002 წწ. იყო ქვემო ქართლის ელ. ქსელების დირექტორის მოადგილე ექსპლუატაციის ნაწილში. 2002-04 წწ. ამ ელექტრული ქსელების მია. ინჟინერი, ხოლო 2004წ დანიშნულ იქნა ქვემო ქართლის ელექტრული ქსელების მენეჯერად, სადაც იმუშავა 2006 წლამდე.

2006 წ. გადადის სამუშაოდ აზერბაიჯანის რესპუბლიკაში. არის გაერთიანებული სააქციო საზოგადოების (გსს) „აზერენერჯის“ ქიურდამირის რეგიონალური (8 რაიონი) ელექტრული ქსელების დირექტორი (2006-08), შირვანის რეგიონალური ელექტრული ქსელების (12 რაიონი) დირექტორი (2008- 10). მინგეჩაურის რეგიონალური (11 რაიონი) ელექტრული ქსელების დირექტორი.

ქ. ქუთაისში. 1924-31 წლებში სწავლობდა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ელექტრო-მექანიკურ ფაკულტეტზე. ერთერთი პირველი ენერგეტიკოსი ქალია საქართველოში. სკი მიეკუთვნება ქართველ ენერგეტიკოსთა იმ პლეადას, რომლებმაც განსაკუთრებული კვალი დატოვეს ქვეყნის ელექტროფიკაციის განვითარების საქმეში.

1931 წლიდან მუშაობდა თბილჭიდრომშენში. 1932-34 წლებში ასრულებდა სამონტაჟო სამუშაოებს რიონჰესზე. 1934-38 წლებში მუშაობდა ხრამჰესის საპროექტო განყოფილებაში უფროს ინჟინრად. 1938-51 წლებში ინსტიტუტ თბილჭიდროპროექტში ჯგუფის ხელმძღვანელად, სექტორის უფროსად. 1951-61 წლებში საქენერგოპროექტში პროექტის მთავარ ინჟინრად, მაღალი ძაბვის ელექტროგადამცემი ხაზების პროექტირების განყოფილების უფროსად. მინიჭებული ქონდა „საქართველოს დამსახურებული ინჟინრის“ წოდება. დაჯილდოებული იყო „შრომის წითელი დროშის“ ორდენით და მედლებით.

ნანუაშვილი – ჯმუხაძე ლიანადაიბადა
ქ. თბილისში. 1937წ. 1961 წ. დაამთავრა
საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის
ენერგეტიკის ფაკულტეტი და მიენიჭა
ინჟინერ-ელექტრიკოსის კვალიფი-
კაცია.

1961-64 წწ. მუშაობდა საქართველოს კვების
მრეწველობის საპროექტო ინსტიტუტში
ინჟინრად, 1965წ - „საქმთავარენერგოს“
კაპიტალური მშენებლობის განყოფილების
ინჟინრად, 1965-72წწ - საკავშირო კავშირგაბ-

მულობის საპროექტო ინსტიტუტის საქართველოს ფილიალში ინჟინრად, 1972-
83წწ „საქმთავარენერგოს“ სადისპეტჩერო სამმართველოს რეჟიმების სამსახურში
ინჟინრად, უფრ. ინჟინრად, ჯგუფის უფროსად.

1983 წ გადაყვანილ იქნა „საქმთავარენერგოს“ ტექნიკური განყოფილების უფროსის
მოადგილედ. 1993 - 2002წწ იყო „ელექტროდისპეტჩერიზაცია-2000“-ის ტექ.
სამმართველოს უფროსის მოადგილე, 2002-04წწ შპს „საქართველოს სახელმწიფო
ელექტროსისტემის“ ტექნიკური სამსახურის ჯგუფის უფროსი.

დაჯილდოებულია მედლით „შრომის ვეტერანი“ და სიგელებით.

ჯოჯუამურმანი (1955-2014). დაიბადა ქ.
თბილისში. 1978წ.

დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუ-
ტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი,
სპეციალობით „ელექტრული ქსელები და
სისტემები“. მუშაობდა იწყო

1978 წლიდან გარდაცვალებამდე
მუშაობდა ტრესტ „კავკასელექტრქსელმშენის“ მე-
8 მექანიზირებულ კოლონაში. (ამჟამად შ.პ.ს.
„კავკასიონი“). ოსტატად, სამუშაოთა
მწარმოებლად, უბნის უფროსად, ტექნიკური
განყოფილების უფროსად, მთავარ ინჟინრად.
2003-08 წწ. ამავე დროულად მუშაობდა შ.პ.ს.

„ენერგოტრანსის“ მთავარ ინჟინრად.

1986-90 წწ. ტრესტ „კავკასელექტრქსელმშენიდან“ მიეღინებულ იყო სამუშაოდ
სირიაში მაღალი ძაბვის ელექტროგადამცემი ხაზების მშენებლობაზე მთავარ
კონსულტანტად. მისი უშუალო მონაწილეობით აშენებულა მრავალი
110, 220, 330, 500, 750 კვ ელექტროგადამცემი ხაზები, როგორც საქართველოში, ასევე
ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებში: რუსეთში, უკრაინაში, ბელარუსიაში,
აზერბაიჯანში, სომხეთსა და სხვა რესპუბლიკებში.

მონაწილეობა აქვს მიღებული 500 კვ ელექტროგადამცემი ხაზის „კავკასიონის“
მშენებლობაში კარაჩაევო-ჩერქეზეთის, სტავროპოლის და კრასნოდარის მხარეში.

ჯავარიშვილი იმერი (14.09.1914-15.09.2004) დაიბადა ქ. თბილისში. 1937 წ. დაამთავრა თბილისის კავშირგაბმულობის ელექტროტექნიკური ინსტიტუტი რადიოინჟინრის კვალიფიკაციით და მუშაობა დაიწყო საქართველოს კავშირგაბმულობის სამინისტროს თბილისის რადიოგადამცემ ცენტრში ინჟინრად. ერთი წლის შემდეგ სამუშაოდ გადადის თბილისის კავშირგაბმულობის ელექტროტექნიკურ ინსტიტუტში ასისტენტად და სწავლას აგრძელებს ამიერკავკასიის ინდუსტრიული ინსტიტუტის

ასპირანტურაში. იმავდროულად ამთავრებს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფიზიკა-მათემატიკის ფაკულტეტს, პარალელურად, უცხო ენების ინსტიტუტის სპეციალურ კურსებს, მუშაობას იწვევს “საქენერგოს” ცენტრალური კავშირგაბმულობის სამსახურის უფროსად, შემდეგ ტექნიკური განყოფილების უფროსად.

1946 წ. მუშაობდა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ზოგადი და თეორიული ელექტროტექნიკის კათედრაზე ჯერ ასისტენტის, ხოლო 1954 წელს – საკანდიდატო დისერტაციის დაცვის შემდეგ – დოცენტის თანამდებობაზე.

1962 წ. სათავეში ჩაუდგა მის მიერ ორგანიზებულ რადიოტექნიკის კათედრას და რამდენიმე წლის განმავლობაში შექმნა იმ დროისთვის უახლესი ტექნიკით აღჭურვილი სასწავლო რადიოტექნიკური ლაბორატორიები. მისი ხელმძღვანელობით მომზადდა მაღალი კვალიფიკაციის ახალგაზრდა სპეციალისტთა დიდი რაოდენობა როგორც საქართველოს, ისე ყოფილი საბჭოთა კავშირის რადიოტექნიკური საწარმოებისთვის. მის მიერ მომზადებული სახელმძღვანელოები კავშირგაბმულობის დარგის სტუდენტთა, მეცნიერ-მუშაკთა და სპეციალისტთა სამაგიდო წიგნად არის ქცეული.

პედაგოგიურ მოღვაწეობასთან ერთად ეწეოდა ინტენსიურ სამეცნიერო-კვლევით საქმიანობასაც. მისი სამეცნიერო მიმართულებები მაღალ დონეზეა წარმოდგენილი მის 70-მდე სამეცნიერო ნაშრომსა და 2 მონოგრაფიაში.

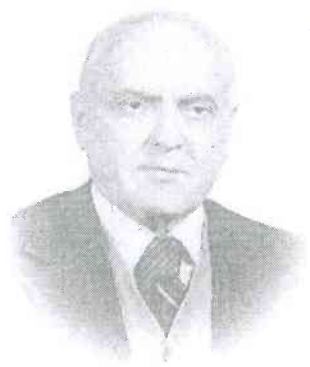
77 წ. ასაკში მოსკოვის ენერგეტიკის ინსტიტუტში წარმატებით დაიცვა დისერტაცია ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორის სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად. მალე პროფესორის წოდება მიენიჭა. იყო მრავალი საერთაშორისო, საკავშირო და რესპუბლიკური სამეცნიერო კონფერენციის ორგანიზატორი და მონაწილე.

სიცოცხლის ბოლომდე ეწეოდა აქტიურ სამეცნიერო – პედაგოგიურ საქმიანობას. უკვე ღრმად მოხუცებულმა დაწერა მნიშვნელოვანი სახელმძღვანელო “ელექტრომაგნიტური ველის თეორია”. იგი რედაქტირებდა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამეცნიერო შრომების სპეციალიზებულ კრებულს “თეორიული რადიოტექნიკა”. მისი ხელმძღვანელობით საქართველოს

პოლიტექნიკური უნივერსიტეტის რადიოტექნიკის კათედრაზე მომზადებული და დაცულია არაერთი სამეცნიერო დისერტაცია.

1997 წელს დაჯილდოვდა დირსების ორდენით, ხოლო 2004 წელს საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დიდი საბჭოს გადაწყვეტილებით გიორგი ნიკოლაძის მედლით.

ამაგდარი მეცნიერი სავსებით კანონიერად ითვლება ჩვენს ქვეყანაში რადიოტექნიკის, როგორც უმნიშვნელოვანესი საკომუნიკაციო დარგის, ერთ-ერთ ფუძემდებლად.

ჯავარიეველადიმერი(14.09.1914-15.09.2004) დაიბადა ქ.

თბილისში.1937წ.დაამთავრა თბილისის კავშირგაბმულობის ელექტროტექნიკური ინსტიტუტი რადიოინჟინრის კვალიფიკაციით და მუშაობა დაიწყო საქართველოს კავშირგაბმულობის სამინისტროს თბილისის რადიოგადამცემ ცენტრში ინჟინრად. ერთი წლის შემდეგ სამუშაოდ გადადის თბილისის კავშირგაბმულობის ელექტროტექნიკურ ინსტიტუტში ასისტენტად და სწავლას აგრძელებს ამიერკავკასიის ინდუსტრიული ინსტიტუტის

ასპირანტურაში. იმავდროულად ამთავრებს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფიზიკა-მათემატიკის ფაკულტეტს, პარალელურად, უცხო ენების ინსტიტუტის სპეციალურ კურსებს, მუშაობას იწვევს “საქენერგოს”ცენტრალური კავშირგაბმულობის სამსახურის უფროსად, შემდეგ ტექნიკური განყოფილების უფროსად.

1946წ.მუშაობდა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ზოგადი და თეორიული ელექტროტექნიკის კათედრაზე ჯერ ასისტენტის, ხოლო 1954 წელს – საკანდიდატო დისერტაციის დაცვის შემდეგ – დოცენტის თანამდებობაზე.

1962წ. სათავეში ჩაუდგა მის მიერ ორგანიზებულ რადიოტექნიკის კათედრას და რამდენიმე წლის განმავლობაში შექმნა იმ დროისთვის უახლესი ტექნიკით აღჭურვილი სასწავლო რადიოტექნიკური ლაბორატორიები. მისი ხელმძღვანელობით მომზადდა მაღალი კვალიფიკაციის ახალგაზრდა სპეციალისტთა დიდი რაოდენობა როგორც საქართველოს, ისე ყოფილი საბჭოთა კავშირის რადიოტექნიკური საწარმოებისთვის.მის მიერ მომზადებული სახელმძღვანელოები კავშირგაბმულობის დარგის სტუდენტთა, მეცნიერ-მუშაკთა და სპეციალისტთა სამაგიდო წიგნად არის ქცეული.

პედაგოგიურ მოღვაწეობასთან ერთად ეწეოდა ინტენსიურ სამეცნიერო-კვლევით საქმიანობასაც. მისი სამეცნიერო მიმართულებები მაღალ დონეზეა წარმოდგენილი მის 70-მდე სამეცნიერო ნაშრომსა და 2 მონოგრაფიაში.

77 წ. ასაკში მოსკოვის ენერგეტიკის ინსტიტუტში წარმატებით დაიცვა დისერტაცია ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორის სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად. მალე პროფესორის წოდება მიენიჭა. იყო მრავალი საერთაშორისო, საკავშირო და რესპუბლიკური სამეცნიერო კონფერენციის ორგანიზატორი და მონაწილე.

სიცოცხლის ბოლომდე ეწეოდა აქტიურ სამეცნიერო – პედაგოგიურ საქმიანობას. უკვე ღრმად მოხუცებულმა დაწერა მნიშვნელოვანი სახელმძღვანელო “ელექტრომაგნიტური ველის თეორია”. იგი რედაქტირებდა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამეცნიერო შრომების სპეციალიზებულ კრებულს “თეორიული რადიოტექნიკა”.მისი ხელმძღვანელობით საქართველოს

პოლიტექნიკური უნივერსიტეტის რადიოტექნიკის კათედრაზე მომსახდებული და
დაცულია არაერთი სამეცნიერო დისერტაცია.

1997 წელს დაჯილდოვდა დირსების ორდენით, ხოლო 2004 წელს
საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დიდი საბჭოს გადაწყვეტილებით გიორგი
ნიკოლაძის მედლით.

ამაგდარი მეცნიერი სავსებით კანონიერად ითვლება წევნს ქვეყანაში
რადიოტექნიკის, როგორც უმნიშვნელოვანესი საკომუნიკაციო დარგის, ერთ-ერთ
ფუძემდებლად.

ჯაჯანიძე მიხეილი (1900–1937) დაიბადა ქ. ქუთაისში. სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. 1920 წელს წარჩინებულ სტუდენტთა ჯგუფთან ერთად გაიგზავნა გერმანიაში სწავლის გასაგრძელებლად. 1920 წლიდან სწავლობდა ჰანოვერის უმაღლეს ტექნიკურ სასწავლებელში, შემდეგ კი ბერლინის უმაღლეს ტექნიკურ სასწავლებელში, რომელიც დაამთავრა 1930 წელს ინჟინერ-ჰიდრომშენებლის კვალიფიკაციით.

გერმანიაში მუშაობდა ავტომატურად მართვად „ვალჰენზე ჰესზე“ და „შვარცბაჰტალშპრეს“ შლუსზე. 1931–1936 წწ. მუშაობდა აჭარისწყლის ჰესის მშენებლობაზე მთავარ ინჟინრად და მშენებლობის უფროსის მოადგილედ. 1936 წლიდან ხრამხეს I მშენებლობაზე მთავარ ინჟინრად. 1937 წელს იყო რეპრესირებული. 1956 წელს რეაბილიტირებული.

ჯინიუზა შვილიამირანი. დაიბადა

.წარბასთუმანში

1968წ.

დაამთავრასაქართველოსპოლიტექნიკურიინსტიტუტი, ინჟინერ —

ელექტრიკოსისკვალიფიკაციით. შრომითისაქმიანობადაიწყო

1960წ. რუსთაველისსივრცედაამაშუშავებელსაამქროშიელ. მონტიორად, შემდეგ 1968

წლამდემუშაობდასხვადასხვაორგანიზაციებში

ელ. მონტიორად, ინჟინრად, საწარმოსწავლებისოსტატად, მასწავლებლად.

1968წ. მუშაობდაიწყო “საქმთავენერგოს” ახალციხის ელ-ქსელებისავტომატიკისგანყოფილებაშიინჟინრად. სარელეოდაცვისსამსახურის, ავტომატიკისა და ელ. მომელობისსამსახურისუფროსად. 1977-1998წწ. მუშაობდაახალციხის ელ-ქსელებისმთავარიინჟინრად.

1998წ. დაინიშნასააქციოსაზოგადოებაახალციხის ელ. ქსელისდირექტორად. 2000-2002

წწ. არისსააქციოსაზოგადოებამესხეთისგაერთიანებულიენერგოკომპანიისმთავარიინჟინერი.

2002-2006 წწ. მუშაობდაენერგოკომპანიისსადისპეტეროსამსახურისუფროსად. 2006-2012წწ. ენერგო-პროჯორჯიასახალციხისქსელისუსაფრთხოებისტექნიკისინჟინრად, 0,4-10 კვ-ის საკაბელოქსელისოსტატად.

ქ. სპიტაკშიმომხდარიმიწისძვრისშედეგადდაზიანებულიი. გ. ხ-ის

აღდგენითსამუშაოებშიმონაწილეებისათვისდაჯილდოებულიასოხეთისრესპუბლიკისსაპატიოსამახსოვრომედალით. აქვსმიღებული, „შრომისვეტერანის“ მედალი,

ენერგეტიკისსამინისტროსსაპატიოსიგელი და მადლობა. შეტანილია ახალციხის საპატიო მოქალაქეთა წიგნში.

ხუნდაძენანი. დაიბადა 20.09.1948 ქ. მცხეთაში.
1972წ დაამთავრა თბილისისი.

ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის
გეოგრა

ფია- გეოლოგიის ფაკულტეტის პეციალობით
„სასარგებლო წიაღისეულის“

ძიების გეოფიზიკური მეთოდები, ინჟინერ- გეოლოგ-
გეოფიზიკოსის კვალიფიკაციით.

1977წ. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ას-
პირანტია. 1972-85წწ. მუშაობდა თსუ-ს ძიების
გეოფიზიკური მეთოდების კათედრაზე ლაბორან-
ტად, უმცროს მეცნიერთა ნაშრომდამ.

1986-92წწ. საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ნავთობისა და
გაზის საბადოების ძიების და დამუშავების კათედრის დოცენტად, 1990-1992წწ. სტუ-
ს გეოლოგიის ფაკულტეტის დეკანის მოადგილედ. 1992წლიდან ნავთობისა და

გაზის საბადოების ძიების და დამუშავების კათედრის გამგედ. 2005-2006წწ.
გაზის საერთაშორისო კორპორაციის სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე. 2006წ

„ეკოტრანსგაზ-თბილისი“-ს გენერალური დირექტორის მოადგილე. 2006წლიდან
არის საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის სრული პროფესორი, „ნავთობისა და

გაზის საბადოების დამუშავება, ნავთობგაზის ადენებისა და
გაზის აცელების ექსპლუატაციის“ მიმართულების ხელმძღვანელი. 2007

წლიდან მუშაობს სტუ-ს სამთო-გეოლოგიური ფაკულტეტის დეკანის მოადგილედ.
2002 წლიდან არის ურნალის „საქართველოს ნავთობი და გაზი“

სარედაქციო კოლეგიის წევრი.

გამოქვეყნებული აქვს

50-ზე

მეტისამეცნიერთა ნაშრომი.

მათ შორის სახელმძღვანელო სარეწარმო გეოფიზიკაში

და ქართულ-რუსულ-

ინგლისური გეოლოგიური განმარტებითი ლექსიკონი.

ჯაბუაბესალომ. დაიბადა 1940 წელს ქ. ზუგდიდში. დაამთავრა მოსკოვის ტექნოლოგიური ინსტიტუტი, ინჟინრ-მექანიკოსის სპეციალობით. მუშაობა დაიწყო 1970 წელს ენგურჰესის მშენებარე კაშხლის დირექციაში, სადაც ღებულობდა აქტიურ მონაწილეობას ენგურჰესის და ვარდნილჰესის აგრეგატების სამონტაჟო სამუშაოების წარმოებაში. 1970 წელს დაინიშნა ენგურჰესის კასკადის ჰესების უფროსის მოადგილედ. 1976 წლიდან 1992 წლამდე მუშაობდა დასავლეთ საქართველოს სარემონტო საამქროს უფროსის თანამდებობაზე, 1992 წლიდან დღემდე არის სს

“საქენერგორემონტის“ ენგურჰესის და ვარდნილჰესის კასკადის სარემონტო საამქროს უფროსი, აღნიშნული საამქრო მისი ხელმძღვანელობით აწარმოებს აფხაზეთის რეგიონის ტერიტორიაზე არსებული ყველა ელექტროსადგურის აგრეგატების რემონტს.

ჯავახიძე ვლადიმერი დაიბადა 18.10.1946წ
ქუთაისში. 1972წ დაამთავრა საქართველოს
პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ენერგეტიკის
ფაკულტეტი ინჟინერ – ელექტრომექანიკოსის კვა
ლიფიკაციით. 1966 წლიდან მუშაობდა
საქმთავარენერგოს ქუთაისის ელექტროქსელებში
ოსტატად, ინჟინრად, სადისპეტჩერო სამსახურის
უფროსად. 1987წ დაინიშნა „ქელასის“ მთავარ

ინჟინრად, 1988წ- დირექტორად, 1996წ- სს „ქელასის“ მეთვალყურეთა საბჭოს
თავმჯდომარედ. 2000-2002 წწ მუშაობდა საქართველოს სათბობ - ენერგეტიკის
სამინისტროს ენერგოკომპანიების მართვის დეპარტამენტის დირექტორად. 2002-
2003 წწ გაერთიანებული სადისტრიბუციო კომპანიის დირექტორის მოადგილედ
ტექნიკურ საკითხებში. 2003-2006 წწ ენერგეტიკის სამინისტროს ენერგეტიკული
დეპარტამენტის დირექტორად.

ჯავახიშვილი თეიმურაზი. დაიბადა 1947წ.
 გარდაბნის რაიონის სოფ. კოჯორში. 1969წ.
 დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუ-
 ტის პეციალობით, „სამთო სამუშაოების ელექტრიფიკ-
 აცია და ავტომატიზაცია“ და
 მიენიჭა სამთო ინჟინერ-
 ელექტროკოსის კვალიფიკაცია. 1969-
 1972წწმუშაობდა საქართველოს მეცნიერებათა აკადე-
 მიის სამთო მექანიკის ინსტიტუტში ინჟინრის,
 შემდგომ შემცროს მეცნიერ-
 თანამშრომლის თანამდებობაზე.
 1972-75წწ. სწავლობდა მოსკოვის სამთო ინსტიტუტის ასპირანტურაში. 1976წ.
 დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია, ხოლო 2006წ. სადოქტორო დისერტაცია და
 მიენიჭა ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორის სამეცნიერო ხარისხი. 1976
 წლიდან მუშაობს საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტში ასისტენტად, დოცენტად.
 ასოცირებული პროფესორად. 2009
 წლიდან საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის პროფესორია.
 2006 წლიდან მუშაობს საქართველოს ნავთობისა და გაზის კორპორაციაში საპროექტო-
 საკონსტრუქტორო სამსახურის უფროსად.
 აქვს რვა საერთაშორისო სერთიფიკატი ენერგოეფექტურობის დარგში. არის 110-ზე
 მეტი გამოქვეყნებული ნაშრომის ავტორი. 1998-2005წწ.
 ექსპერტად თანამშრომლობდა „ჯეოინჟინერიಂಗთან“ და
 საქართველოს ენერგოეფექტურობის ცენტრთან.
 2012 წლიდან არის INOGATE-ს
 პროგრამის ტექნიკურ ექსპერტთა ჯგუფის წევრის ტანტარტიზაციის დარგში და საქარველ
 ოსტანტარტიზაციის ელექტროტექნიკური კომიტეტის წევრი და ბუნებრივი გაზის სამუშა
 ო ჯგუფის ხელმძღვანელი. ხოლო 2013
 წლიდან საერთაშორისო ელექტროტექნიკური კომიტეტის (IEC) საქართველოს ეროვნული
 კომიტეტის წევრი.

ჯანელიძე ბენიამინი(1896 -1972).

დაიბადა სამტრედიის რაიონის სოფ. მარანში. 1929 წ.

დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ელექტრომექანიკური ფაკულტეტი,

მუშაობდა ინჟინერად რიონჰესის მშენებლობაზე.

მისი შემდგომი საქმიანობა 40

წლის განმავლობაში დაკავშირებულია საქართველოს ჰიდროენერგეტიკის განვითარებასთან.

წლების განმავლობაში მუშაობდა ტრესტ

„საჰიდროენერგომშენში“, საიდანაც 1946 წ. ოთხი (4) წლით

მივლინებულ იქნა შვედეთში ტექნიკური

კონტროლის განსახორციელებლად ქარხნებში, სადაც

მზადდებოდა ჰიდრომექანიკური და ელექტროტექნიკური მოწყობილობა საქართველოსა და სომხეთის ჰიდროელექტროსადგურებისათვის. ბოლო წლებში მუშაობდა „თბილჰიდროპროექტში“ მთავარ სპეციალისტად. მონაწილეობდა მნიშვნელოვანი ენერგობიექტების - ენგურის, ვარციხის, ნამახვანის, ჟინვალის ჰესების პროექტირებაში. 20 წლის განმავლობაში თავის ძირითად საქმიანობას ნაყოფიერად უთავსებდა პედაგოგიურ მოღვაწეობას საქართველოს პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში. სამჯერ იყო არჩეული თბილისის ქალაქის საბჭოს დეპუტატად.

დაჯილდოებული იყო „შრომის წითელი დროშის“ და „საპატიო ნიშნის“ ორდენებითა და მედლებით. მინიჭებული ჰქონდა „საქართველოს დამსახურებული ინჟინრის“ წოდება. იყო პერსონალური პენსიონერი.

ხეროდინაშვილი ილია. დაიბადა 05.07.1934წ.

1958წ. დაამთავრა მოსკოვის ფოლადის ინსტიტუტი ინჟინერ-მშენებლის კალიფიკაციით, 1981წ. საქართველოს სახალხო მშენებლობის მართვის ინსტიტუტი, 1990 წ. მოსკოვის საგარეო ეკონომიკის საკადემიო, გავლილია ქვეყნის საერთაშორისო უნივერსიტეტში.

19560-1967წწ. მუშაობდა რუსთავეის მეტალურგიული ქარხნის თბოტექნიკურ ლაბორატორიის უფროსად;

1967-1988 წწ. „საქორგანოს“ სამმართველოს უფროსად, „საქმთავარგანის“ უფროსის მოადგილედ, „საქგანსახკომის“ თავმჯდომარის მოადგილედ, ტრესტ „თბილგანის“ მმართველად, „საქგანსახკომის“ თავმჯდომარის მოადგილედ.

1988-1993წწ. სსრკ -ის გაზრეწვის სამინისტროს/გ.საქტრანსგაზმრეწვის“ გენ. დირექტორის მოადგილედ და თურქეთში „სოიუზგაზექსპორტის“ წარმომადგენლად.

1994-1995 წწ. საქართველოს მთავრობის სახელმწიფო მრჩეველად.

1996-1997 წწ. შპს „ორგტექსერვისის“ გენ. დირექტორად.

1997 წ. ინსტიტუტ „ჰიდროპროექტის“ დირექტორის მოადგილედ

1999 წლიდან სემკის მთავარი ინჟინერად, მრჩეველად.

მისი ხელმძღვანელობით საბჭოთა კავშირის მასშტაბით აპირებდადამონტაჟდა აირის გარემოში ხილის მქნახვის ადასახურების მოდულური გაზის საცხების დანადგარები.

შემუშავდა მრავალი მათ შორის გაზსადენების ჰიდრაულიკური გაანგარიშების (და) სხვადასხვა საქმიანობის ავტომატიზებული საინჟინერო მაციოსის ტექნიკის ალგორითმი, თბილისის გაზის მურნეობის, ოპტიკურ-ბოჭკოვანი კაბელებით ტელეექსნიზაციის პროექტი, დამუშავდა საქართველოს გაზის მურნეობის მართვის სექცია და სახელმწიფო პუნქტების გაზმომარაგების სახალი, ინოვაციური სისტემები და ა.შ.

მისი ინიციატივით შემუშავდა 120-ზე მეტი ნორმატიული აქტი, იგი არის 83 მეცნიერული ნაშრომის, მათ შორის 31 გამოგონების და 3 მონოგრაფიის ავტორი და თანაავტორი. არის საქართველოს პირველი აკადემიური დოქტორი გაზის დარგში, „საპატონიშნის“ დარი „ღირსების“ ორდენისანი, საქართველოს დამსახურებული ინჟინერი და რაციონალიზატორი; ნავთობის ადაგაზის მრეწველობის საპატონიშნის; საერთაშორისო საინჟინრო აკადემიის, საქართველოს ენერგეტიკის და საინჟინრო აკადემიების აკადემიკოსი.

ხიდაშელიალექსანდრე (1907-1980). 1930წ

დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი ინჟინერ-ელექტრომექანიკოსის კვალიფიკაციით. 1932წ.

მიწვეული ქაპოლიტექნიკური ინსტიტუტის თერმოდინამიკისა და თბოტექნიკის კათედრაზე, 1938-

1970წლებში იყო იმ კათედრის უცვლელი ხელმძღვანელი.

მისი ინიციატივით 1964წ კათედრაზე გაიხსნა ამჟამად - „თბოელექტროსადგურების“ სპეციალობა, 1966წლიდან კათედრას მიეცა „სამრეწველო თბოენერგეტიკაში“

ასპირანტების მომზადებისა და საკანდიდატო დისერტაციების მიღების უფლება.

მისი ძალისხმევით შეიქმნა სათანადო დადგენილების საწავლო-

ლაბორატორიული ბაზა თერმოდინამიკისა და თბოტექნიკის დისციპლინებში. გაფართოვდა წარმოების თანკავშირები.

მისი ხელმძღვანელობით სტარდა ფართომასშტაბიანი სამეცნიერო-

კვლევითი სამუშაოების საქართველოს დაბალხარისხიანი სათბობის

ახალციხის მურანახშირისა და ტორფის რაციონალური გამოყენების მიმართულებით.

მის მიერ შესწავლილი ქნასაქართველოს ტორფების ხარისხობრივი მანევრებლები,

ლაბორატორიულ და საწარმოო პირობებში მისგან მიღებული ქნახევერკოქსი, ფისი, ფენოლები და სხვა.

ტორფიდან მიღებული უკვამლო წვის მაღალხარისხოვანი ბრიკეტები გამოყენებული ქნაც იტრუსოვან ნარგავთა შესათბობად წინვისაგან მათი დაცვის მიზნით.

არის მრავალსამეცნიერო შრომის ავტორი, გამოსცა „ტექნიკური თერმოდინამიკის“ სახელმძღვანელო ნაწილი I 1960წელს და ნაწილი II 1963წელს.

დაჯილდოებული იყო ორდენებითა და მედლებით. მინიჭებული ჰქონდა „საქართველოს დამსახურებული ინჟინრის“ წოდება.

ირაკლი მგალაძე. დაიბადა 1982 წლის 10 თებერვალს ქ. თბილისში.

2005წ. დაამთავრა საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის,
საერთაშორისო სამართლის ფაკულტეტი.

2003-2005წწ მუშაობდა შპს იურიდიული კომპანიაში „MJO“, იურისტად.

2005-2008წწ. მუშაობდა ენერგეტიკის სამინისტროში,

იურიდიული დეპარტამენტის სამართლებრივი უზრუნველყოფის სამმართველოს მთავარი/წამყვან სპეციალისტად, ამავე სამართველოს უფროსად.
იურიდიული დეპარტამენტის უფროსის მოადგილედ.

2008-2013წწ. იყო ენერგეტიკის სამინისტროს, იურიდიული დეპარტამენტის უფროსი.

2013 წლის მაისიდან არის ენერგეტიკის მინისტრის მოადგილე.

2011 წლიდან „საზოგადოებრივ საქმეთა ინსტიტუტი“ (GIPA), ლექტორი.

ხომერიკიირაკლი დაიბადა 22.09. 1936წ.

ქ. თბილისში. 1960 წ. დაამთავრა საქართველოს

პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამშენებლო ფაკულ-

ტეტი ინჟინერ-ჰიდროლოგის კვალიფიკაციით.

1960-86წწ. მუშაობდა საქართველოს ენერგეტიკის

ინსტიტუტში უმცროს მეცნიერ- თანამშრომლად

უფროს მეცნიერ- თანამშრომლად და წყალსამეურნეო

ანგარიშების სექტორის ხელმძღვანელად. 1965წ

დაიცვასაკანდიდატო დისერტაცია- „მარეგულირე-

ბელი წყალსაცავის მრავალწლიური მოცულობის ანგარიში ჩანადენის ციკლური რყევების გათვალისწინებით“, ხოლო 1981წ ლენინგრადის სახელმწიფო ჰიდროლოგიურ ინსტიტუტში სადოქტორო დისერტაცია - „გაუმდინარი ზღვების დონეთა რეჟიმი“

(ანალიზი, კანონზომიერებანი, პროგნოზი). 1986-2005წწ. არჩეული იყო თსუ ჰიდროლოგიის კათედრის პროფესორად. გამოქვეყნებული აქვს 80-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომი ზოგადად წყლის მეურნეობის, კერძოდ კი- ჰიდროენერგეტიკულ საკითხებზე.

1994-2005წწ. იყო საქართველოს იუნესკოს საქმეთა კომისიის ოკეანოგრაფიული კომიტეტის თავმჯდომარე, 1997-2006წწ.- თსუ ოკეანოლოგიური კვლევის საერთაშორისო ცენტრის ხელმძღვანელი. 1992-96წწ. საქართველოს პარლამენტის გარემოს დაცვის და ბუნებრივი რესურსების კომიტეტის ექსპერტ-კონსულტანტი, საქართველოს გეოგრაფიული საზოგადოების პრეზიდენტის წევრი, მსოფლიო მეტეოროლოგიური ორგანიზაციის ჰიდროლოგიური პრობლემების კოორდინატორი საქართველოში.

2000წ. დაჯილდოვდა „ღირსების ორდენით“.

ხოსაშვილი ჯონდო. დაიბადა 13.08. 1961 წ. ქ. თბილისში.. 1983წ. დაამთავრა ვ.ი. ლენინის სახელობის საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის გეოლოგიური ფაკულტეტი სპეციალობით: „ნავთობისა და გაზის საბადოების დამუშავების ტექნოლოგია და კომპლექსური მექანიზაცია“ და მიენიჭა სამთო ინჟინრის კვალიფიკაცია. მუშაობა დაიწყო ს/გ „საქნავთობის“ ნავთობისა და გაზის მოპოვების სამმართველოში ნავთობისა და გაზის მომზადების საამქროს მე-5 თანრიგის ოპერატორად. 1984 წ. იმავე საამქროში

გადაყვანილ იქნა ინჟინერ-ტექნოლოგად. 1985წ. ამავე სამმართველოს ცენტრალურ საინჟინრო ტექნოლოგიურ სამსახურში ინჟინერ-ტექნოლოგად. 1987წ. ნავთობისა და გაზის მოპოვების სამმართველოს საკომპრესორო სადგურის უფროსად, 1992 წ. ამავე სამმართველოს ნავთობსარეწის უფროს ინჟინრად. 1995 წ. აღნიშნულ სარეწზე უცხოელი ინვესტორების შემოსვლის შემდეგ შეიქმნა შპს „იორის ველი“, სადაც დაწინაურდა ნ/გ მოპოვების მენეჯერის მოადგილედ. 1998 წ. დაინიშნა ს/გ „საქნავთობის“ ნავთობისა და გაზის მოპოვების სამმართველოს მთავარ ინჟინრად. 2005-2010 წწ. მუშაობდა ნინოწმინდის ნავთობკომპანიის წარმომადგენლობაში კონსულტანტად. 2010 წლიდან მუშაობს სს ნავთობისა და გაზის კორპორაციის ნავთობის პირველადი დამუშავების სამსახურის უფროს ინჟინრად.

2004წ. მიენიჭა „საქართველოს ნავთობისა და გაზის მრეწველობის საპატიო მუშაკის“ წოდება და გადაეცა სამკერდე ნიშანი.

ხუნდაძეალექსანდრედაიბადა 02.07.1941წ. ქ.

თბილისში. 1963წ დაამთავრა საქართველოს

პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი

სპეციალობით ელექტრული ქსელები და სისტემები, ინჟინერ-ელექტრიკოსის კვალიფიკაციით.

იმავე წელს მუშაობა დაიწყო კვების მრეწველობის გაშვება - გაწყობის სამმართველოში.

1967-74წწ. მუშაობდა საქართველოს ენერგეტიკისა და ჰიდროტექნიკურ ნაგებობათა

სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტში უმცროს მეცნიერ თანამშრომლად, უფროს მეცნიერ

თანამშრომლად. 1974-77წწ. სწავლობდა ამავე ინსტიტუტის ასპირანტურაში.

1979 წლიდან მუშაობდა „საქენერგოში“. იყო ექსპლუატაციის სამსახურის უფროსი,

იმედიანობის სამსახურის უფროსი. 1995-2002წწ. მუშაობდა „საქენერგოს“ ქვემო ქართლის

ელექტრული ქსელების დირექტორად. 2002-2012 წწ. მუშაობდა „საქართველოს სახელმწიფო

ელექტროსისტემის“ აპარატში, სხვადასხვა თანამდებობებზე.

გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები, სტატიები სხვადასხვა სამეცნიერო
ჟურნალებში.

1992წმივლინებული იყო აფხაზეთში,

მონაწილეობდა სოხუმისათვის ელექტროენერგიის მიწოდების აღდგენით სამუშაოებში.

მონაწილეობდა ჭუბერიდან თბილისში დევნილების გადმოყვანაში.

ცოტაძე შალვა. (1904-1937) დაიბადა ქ.
თბილისში. თბილისის პოლიტექნიკური
ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ
გააგზავნეს გერმანიაში კვალიფიკაციის
ასამაღლებლად. საქართველოში
დაბრუნების შემდეგ

კითხულობდა ლექციებს მასალათგამძლეობაში საქართველოს
პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში. შემდეგ დაინიშნა პოლიტექნიკური
ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილედ სასწავლო ნაწილში და
თბილისის ნაგებობათა და ჰიდროენერგეტიკის სამეცნიერო-კვლევითი
ინსტიტუტის დირექტორად. რეპრე-სირებულ იქნა 1937 წელს. 1956
წელს რეაბილიტირებულია.

ჭავჭავანიძესვეტლანა დაიბადა 1939წელს.

ზესტაფონში.

1962წ დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ენერგეტიკის ფაკულტეტის ელექტრომექანიკის კვალიფიკაცი-

ით. მუშაობა დაიწყო თბილისის მანქანათმშენებლობის ტექნიკუმში, სადაც კითხულობდა ლექციებს ელექტროტექნიკაში.

1965წ გადადის სამუშაოდ ამიერკავკასიის

ენერგოსისტემების გაერთიანებულ სადისპეტჩერო სამმართველოში რეჟიმების სამსახურის ინჟინრად, 1972 წლიდან მუშაობდა უფრ. ინჟინრად, ინფორმაციის სამსახურის ჯგუფის უფროსად. 1978წ დაინიშნა ინფორმაციის სამსახურის უფროსად, ხოლო 1994 – 2002წწ იყო სამმართველოს რეორგანიზაციის შედეგად დაფუძნებული სს „საქართველოს, აზერბაიჯანის, სომხეთისა და რუსეთის ენერგოსისტემების პარადელური მუშაობის კოორდინაციისა და მართვის ცენტრის“ (სს „პონტოელის“) ინფორმაციისა და სტატისტიკის სამსახურის უფროსი.

ჭელიძესოსო.დაიბადა 20.10.1937წ .ქ. თბილისში.

საავიაციო ტექნიკუმის დამთავრების შემდეგ 1957წ. დაიწყო მუშაობა ქ. რუსთავის მეტალურგიულ ქარხანაში ელექტრიკოსად. 1960 წლიდან მუშაობდა ქ. თბილისში ტრესტ „კავკასელექტროქსელმშენში“ ოსტატად, შემდეგ უსაფრთხოების ტექნიკოს-ინჟინრად. 1966 წლიდან საწარმოო განყოფილების უფროს ინჟინრად.

1967წ დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი. 1975-1978წწ მივლინებული იყო რესპუბლიკა კუბაში მაღალი ძაბვის ხაზების მშენებლობაზე. 1979წ. დაინიშნა ტრესტ „კავკასელექტროქსელმშენის“ მექანიზირებული კოლონა #8 უფროსის მოადგილედ. 1989 წლიდან მექანიზირებული კოლონა #8 მთავარ ინჟინრად. 1992 წლიდან მუშაობს შპს „მეგალითი 5“-ს დირექტორად.

მიღებული აქვს მთავრობის ჯილდოები, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი და „საქართველოს სსრ დამსახურებული მშენებლის“ წოდება.

ჭიჭინაძე ბესარიონი (1887-1937) დაიბადა ქ. თბილისში.

1906წ. სწავლობდა სანკტ-პეტერბურგის ტექნიკურ ინსტიტუტში, ჰიდროელექტროსადგურების მშენებლობის სპეციალობით. 1913წ. ბრუნდება საქართველოში და მუშაობას იწყებს ამიერკავკასიის რკინიგზის მშენებლობაზე (წნორის-წყალი – ბაქო). მალე სამუშაოდ გადადის თურქესტანში ბუხარის რკინიგზის მშენებლობაზე.

1916წ. მუშაობას იწყებს ტრაბზონის რკინიგზის მშენებლობაზე ჯერ უფროს ინჟინრად, შემდეგ – ტექნიკური განყოფილების უფროსად. ერთდროულად იგი მუშაობს ქ. ბათუმის ქალაქის საბჭოს მთავარ ინჟინრად და კითხულობს

მექანიკის კურსს ბათუმის ტექნიკურ სასწავლებელში.

1917წ. გადადის კახეთის რკინიგზის მშენებლობის ტექნიკური განყოფილების უფროსად. 1918წ. ინიშნება ამ გზის მმართველად, ხოლო 1919 – საქართველოს გზის დეპარტამენტის დირექტორად.

1922 წლის მაისში თბილისის საბჭოს პრეზიდიუმმა მიიღო გადაწყვეტილება ზემო ავჭალის ჰიდროელექტროსადგურის (ზაჰესი) მშენებლობის შესახებ. მშენებლობის სამუშაოთა უფროსად და მთავარ ინჟინრად დაინიშნა ბესარიონ ჭიჭინაძე, რომლის ბრჭყინვალე ორგანიზატორულმა ნიჭმა, დიდმა ინჟინრულმა გამოცდილებამ და ღრმა ტექნიკურმა განათლებამ გადამწყვეტი როლი შეასრულა ზაჰესის მშენებლობის წარმატებით დამთავრების საქმეში.

ზაჰესის პირველი რიგის მონტაჟი – 12,8 მეგეტ ჯამური სიმძლავრის ოთხი ტურბინის მონტაჟი – დამთავრდა 1927 წლის 26 ივნისს, ხოლო თბილისის მოსახლეობამ ზაჰესიდან პირველი დენი უფრო ადრე – აპრილში მიიღო.

1927 წლის ივნისში, ზაჰესის მშენებლობის პირველი რიგის წარმატებით დასრულებასა და გაშვებასთან დაკავშირებით, მშენებლობის უფროსი და მთავარი ინჟინერი ბესარიონ ჭიჭინაძე შრომის წითელი დროშის ორდენით დაჯილდოვდა, ხოლო 1929წ. ქვეყნის ელექტრიფიკაციის საქმეში განსაკუთრებული დამსახურებისათვის მას შრომის გმირის წოდება მიენიჭა და გადაეცა შრომის წითელი დროშის მეორე ორდენი.

1927 წლის დასაწყისში საქართველოს მთავრობის გადაწყვეტილებით ინიშნება რიონჰესის მშენებლობის უფროსად და მთავარ ინჟინრად. 1930წ. გადაიყვანეს საქართველოს სახალხო მეურნეობის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარედ. ამ თანამდებობაზე მუშაობის პერიოდში მისი ინიციატივით და ხელმძღვანელობით საქართველოში განხორციელდა ისეთი მნიშვნელოვანი სამრეწველო ობიექტების დაპროექტება და მშენებლობა, როგორიცაა: ბათუმის ნავთობგადამამუშავებელი ქარხანა, ზუგდიდის ქალაქის კომბინატი, მარეღისის გრეზილი ავეჯის ქარხანა, ბორჯომის სატკეპე ქარხანა, თბილისის მაუდის კომბინატი, ქუთაისის ბარიტის კომბინატი, კასპის ცემენტის ქარხანა, ბზიფის ხე-ტყის საჭრელი ქარხანა,

საკონსერვო, აგურ-კრამიტის, ჩაისა და აბრეშუმსაქსოვი ფაბრიკები და ქარხნები და სხვა საწარმოები.

საქართველოს სახალხო მეურნეობის საბჭოს თავმჯდომარედ მუშაობის პერიოდში განსაკუთრებით აღსანიშნავია ბ. ჭიჭინაძის დამსახურება ზესტაფონის ფერომანგანუმის ქარხნის მშენებლობის საქმეში. 1929-30წწ. ხელმძღვანელობდა ფერომანგანუმის პროექტის განხორციელებას გამონეწილ ინჟინერ-მექანურ მეცნიერსა და პედაგოგ გიორგი ნიკოლაძესთან ერთად, რომელსაც ამ საქმეში უდიდესი ღვაწლი მიუძღვის.

1930წ. დაინიშნა ამიერკავკასიის ენერგეტიკის სამმართველოს უფროსად. ამ პოსტზე მოღვაწეობისას მან უდიდესი შრომა გასწია სურამის უელტეხილის ელექტრიფიკაციისათვის.

დიდია მისი წვლილი ელექტროგადამცემი ხაზების აშენების საქმეში, რითაც ზაპესი – რიონჰესი – აბჰესი დაუკავშირდა თბილისს.

ბ. ჭიჭინაძის მრავალმხრივი მოღვაწეობის ერთ-ერთ უნიშვნელოვანეს მხარეს წარმოადგენს მისი სამეცნიერო-პედაგოგიური საქმიანობა. იგი იყო არა მარტო შესანიშნავი ინჟინერ-ნოვატორი, ბრწყინვალე ორგანიზატორი და მსხვილი ტექნიკური წამოწყებების ხელმძღვანელი, არამედ უნიჭიერესი მკვლევარი. მეცნიერებისა და ახალი ტექნიკის პოპულარიზატორი. იგი 120-ზე მეტი სამეცნიერო შრომის ავტორია, მათ შორის არის სახელმძღვანელოები და მონოგრაფიები. 1925წ. განსაკუთრებული ყურადღება მიაპყრო საქართველოს მთიან რეგიონებში თაღოვანი კაშხალების მშენებლობის საკითხებს. ღრმად შეისწავლა ევროპის მთიან რეგიონებში თაღოვანი კაშხალების პროექტირების, მშენებლობის და ექსპლუატაციის პრობლემები და ჩამოაყალიბა მეცნიერულ-ინჟინრული მოსაზრებები, რომელთა ჭეშმარიტება ნათლად დამტკიცდა ლაჯანურის, ჩირკეის, ენგურის ჰიდროელექტროსადგურების თაღოვანი კაშხალების მშენებლობისა და ექსპლუატაციის პირობებში.

აქტიურად მონაწილეობდა საქართველოს ტექნიკური საზოგადოების მუშაობაში. 1925 წელს აირჩიეს ამ საზოგადოების თავმჯდომარედ. მან დიდი ძალისხმევა მოახმარა ქართული საინჟინრო აზროვნების განვითარებას. მრავალი წელი იყო ჟურნალ “ტექნიკა და ცხოვრების” სარედაქციო კოლეგიის წევრი და პასუხისმგებელი მდივანი. დიდია მისი დამსახურება საქართველოში საინჟინრო-ტექნიკური კადრების აღზრდის საქმეში. უდიდესი როლი შეასრულა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში პოლიტექნიკური ფაკულტეტისა და შემდგომ კი პოლიტექნიკური ინსტიტუტის დაარსების საქმეში, სადაც მუშაობდა დასაწყისში ლექტორად, ხოლო შემდგომ პროფესორის თანამდებობაზე. იმ პერიოდში ქართულ ენაზე ტექნიკური ლიტერატურა საერთოდ არ არსებობდა. დიდი გადატვირთვის მიუხედავად, დაწერა სახელმძღვანელოები: “დაწყებითი ჰიდრაულიკა”, “ორთქლის ქვაბები”, “გრაფიკული სტატიკა”, “ბეტონისა და რკინა-ბეტონის ზოგადი ცნებები” და სხვ.

1932-36წწ. იყო მოსკოვში საკავშირო საპროექტო ტრესტის “ჰიდროენერგოპროექტის” მმართველი და მთავარი ინჟინერი. იმავედროულად მუშაობდა მოსკოვის საინჟინრო-სამშენებლო ინსტიტუტის პროფესორად.

მას ირჩევენ სანკტ-პეტერბურგის (იმ დროს ლენინგრადის) ჰიდროტექნიკის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის სამეცნიერო საბჭოს წევრად, სახელმწიფო საკვალიფიკაციო კომისიის წევრად, საკავშირო საგეგმო კომიტეტის ექსპერტად ვოლგა-მოსკოვის, რიბინსკისა და უგლინის ჰიდროკვანძებისა და ტულის ჰიდროელექტროსადგურის მშენებლობებზე.

სამწუხაროდ, ეს დიდი მამულიშვილი 1937 წელს ბოლშევიკური რეჟიმის მსხვერპლი გახდა.

ჭურღულაშვილი ვახტანგი. დაიბადა თელავის

რაიონის სსოფ. აკურში. 1962 წ. დაამთავრა

საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი სპეციალობით „სამრეწველო საწარმოთა და დანადგართა ელექტროფიკაცია“,

ინჟინერ-ელექტრომექანიკოსის კვალიფიკაციით.

1962 წლიდან მუშაობას იწყებს „საქენერგოს“ გურჯაანის

ელექტროქსელებში ელექტროგადამცემი ხაზების ინჟინრად.

1964 წლიდან საწარმო-ტექნიკური სამსახურის უფროსად. 1970 წლიდან მთ. ინჟინრის მოადგილედ, 1973 წლიდან დირექტორის მოადგილედ. 1978-79 წწ. მუშაობდა ტრესტ

„საქსოფლელექტრომშენის“ მერვე სამმართველოს უფროსად. 1979 წლიდან კვლავ გურჯაანის ელექტროქსელების დირექტორის მოადგილედ. ერთდროულად ხელმძღვანელობს საგარეჯოს რაიონის დაზიანებული ქსელის სარეაბილიტაციო სამუშაოებს.

1981 წლიდან გადაყვანილი იქნა თელავის ელექტრული ქსელების მთავარ ინჟინრად, სადაც მუშაობდა 2003 წლამდე. 2003-2004 წწ. მუშაობდა მთავარი ინჟინრის მოადგილედ.

დაჯილდოებულია სხვადასხვა ჯილდოებით, მათ შორის „ღირსების“ მედლით (2002 წ.).

ჯგონია მაღხაზი. დაიბადა 14.12.1960წ თბილისში. 1984 წ. დაამთავრა საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი სპეციალობით სამრეწველო საწარმოთა, ქალაქების და სოფლის მეურნეობის ელექტრომომარაგება. 1983-84წწ. მუშაობდა საქართველოს პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში ელექტრული მანქანების კათედრაზე ლაბორანტად. 1984-89წწ. ამიერკავკასიის ენერგოსისტემების გაერთიანებულ სადისპეტჩერო სამმართველოში სარელეო დაცვის და ავტომატიკის სამსახურში ინჟინრად. 1989წ. გადაყვანილ იქნა ამიერკავკასიის ენერგოსისტემების გაერთიანებულ

სადისპეტჩერო სამმართველოს ავარიასაწინააღმდეგო ავტომატიკის სექტორის უფროსად. 1992-93 წწ. მუშაობდა „საქმთავარენერგოში“ სარელეო დაცვის და სასისტემო ავტომატიკის სამსახურში წამყვან ინჟინრად. 1993-94 წწ. „საქენერგო“-ში ენერგოსისტემის ოპერატიული მართვის და ენერგიის განაწილების დირექციის ცენტრალური სადისპეტჩერო სამსახურის დისპეტჩერად, ხოლო 1994-98 წწ. უფროს დისპეტჩერად. 1998-2000 წწ. „საქენერგოს“ ენერგოსისტემის ოპერატიული მართვის და ენერგიის განაწილების დირექციის ცენტრალური სადისპეტჩერო სამსახურის უფროსის მოადგილეა, ხოლო 2000-02წწ. ამავე სამსახურის უფროსი. 2002-05 წწ. მუშაობს „საქართველოს სახელმწიფო ელექტროსისტემის“ მთავარი დისპეტჩერის მოადგილის თანამდებობაზე. 2005 წლიდან არის საქართველოს ენერგოსისტემის მთავარი დისპეტჩერი. განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევს დისპეტჩერული მართვის, საინფორმაციო - სახელმძღვანელო დოკუმენტაციის სრულყოფის, ოპერატიული დისციპლინის ამადლების საკითხებს. ხელმძღვანელობს სადისპეტჩერო კადრების მომზადებას.

აღებული აქვს სერთიფიკატები: 2004 წ. - აშშ-ში საერთაშორისო ვიზიტორთა პროგრამით ენერგორესურსების მენეჯმენტში; 2006 წ. - ფინანსების კურსი მენეჯერებისათვის, სერმა - მენეჯმენტის სკოლაში და 2014 წ. - მართვის აკადემიაში - დროის მართვაში.

დაჯილდოებულია: 2006წ. - საპატიო სიგელებით ელექტროენერგეტიკაში ხანგრძლივი, ნაყოფიერი მუშაობისა და დარგის სოციალური პრობლემების გადაწყვეტის საქმეში შეტანილი განსაკუთრებული წვლილისათვის, ასევე საქართველოს ელექტროენერგეტიკის განვითარებაში განსაკუთრებული წვლილისათვის; 2009 წ - „ ღირსების ორდენით,“ 2011წ მიენიჭა „საქართველოს ელექტროენერგეტიკის დამსახურებული მუშაკის“ წოდება.

ხელიძე გრიგოლი. დაიბადა 1956წ. 1978 წ.

დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ინჟინერი-ჰიდროტექნიკოსის სპეციალური ფაკულტეტი. 1978-80წწ.

მუშაობდა საპროექტო-საძიებო ინსტიტუტ

“თბილჰიდროპროექტში”. მონაწილეობდა ნამოხვანის,

ენგურის, ხუდონის ჰესების ნაგებობათა და პროექტებაში.

1981-2012წწ. მუშაობდა საქართველოს ენერგეტიკისა და

ენერგეტიკულ ნაგებობათა სამეცნიერო-

კვლევით ინსტიტუტში უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომლის,

უფროსი მეცნიერ-თანამშრომლის,

ინსტიტუტის სწავლული მდივნის,

ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილის თანამდებობებზე.

1985 წ. დაიცვა საკანდიდატო, ხოლო 1998 წ. სადოქტორო დისერტაცია. 1999

წლიდან კითხულობს ლექციების კურსებს საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ჰიდრო

ენერგეტიკულ დანადგარების კათედრაზე ენერგეტიკისა და

ჰიდროსაინჟინროს სპეციალობების სტუდენტებისათვის. 2003 წ.

მიენიჭა პროფესორის სამეცნიერო წოდება. 2006

წ. არჩეულია საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ჰიდროენერგეტიკულ დანადგარ

ების კათედრის სრულ პროფესორად. 2007

წლიდან არის საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ჰიდროენერგეტიკულ დანადგარე

ბის და სამილსადენოსისტემების მიმართულ ელების სრული პროფესორი, 2013 წლიდან

არის თბო და ჰიდროენერგეტიკის დეპარტამენტის პროფესორი. 1998 წლიდან არის

საქართველოს ენერგეტიკის აკადემიის წევრი და სწავლული მდივანი. არის

ჰიდრაულიკურ კვლევათა საერთაშორისო ასოციაციის (IAHR) წევრი და ამავე

ასოციაციის საქართველოს ეროვნული კომიტეტის წევრი, მაღალი კაშხლების

საერთაშორისო კომიტეტის (ICO) საქართველოს ეროვნული კომიტეტის წევრი.

არის 60-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორია, მათ შორის 2 მონოგრაფიის, 1

სახელმძღვანელოს და 3 გამოგონების. მიღებული აქვს მონაწილეობა

საერთაშორისო კონფერენციებში (ბუდაპეშტი 1988 წ., ნარვა 1988 წ.) და კონგრესში

(მოსკოვი 1983 წ.). მისი ხელმძღვანელობით მომზადდა 12 სამაგისტრო და 1

სადოქტორო ნაშრომი.

ენერგეტიკის ინსტიტუტში მუშაობის პერიოდში მონაწილეობდა მიატლის,

ირგანის, ნამოხვანის ჰესების, უინგალისა და ახალციხის კომპლექსური

ჰიდროკვანძებისათვის ჩატარებულ კვლევებში. კონსულტაციას უწევდა მოელი

რიგი მცირე ჰესების დაპროექტებას. 2004 წ. მიწვეული იყო საქართველოს

წყალსამეურნეო დანიშნულების კაშხლების უსაფრთხოების კომისიის წევრად.

მისი ხელმძღვანელობით ჩატარდა ნამოხვანის ჰესების (ტვიში ჰესი, ნამოხვანი ჰესი, უონეთი ჰესი) კასკადის წყალმიმღები, წყალსაგდები და წყალგამტარი ტრაქტების ჰიდრაულიკური გაანგარიშება (2007 წ.), დადგინდა აზერბაიჯანის ჩრდილო-დასავლეთი რეგიონის მდინარეების ტექნიკური ჰიდროენერგეტიკული პოტენციალი (2009წ.), ხუდონჰესის წყალსაცავის დაღამის პროგნოზი ენგურჰესის წყალსაცავში ჩატარებული ინსტრუმენტული გაზომვების შედეგების გათვალისწინებით; (2012 წ.), ბახვი-3 ჰესის სადაწნეო აუზის ავანკამერის, წყალსაგდები ტრაქტისა და წყალმიმღების ჰიდრაულიკური მახასიათებლების დაზუსტება (2014 წ.).

დაჯილდოებულია „ღირსების“ მედლით (2003წ.).

შენგელიავლადიმერი(1911-1987).დაიბადა ქ.

ქუთაისში.

1933წდაამთავრასაქართველოსინდუსტრიული

ინსტიტუტინჟინერ- ჰიდრო

ტექნიკოსისკვალიფიკაციით.

იმავეწელსდაიწყომუშაობაინსტიტუტ

„ენერგოქსელ -

პროექტი“,

სადაცმუშაობდაგარდაცვალებამდე.

განვლოშემოქმედებითიგზაინჟინრიდანსამშენ

ებლოგანყოფილებისუფროსისთანამდებობამდ

ე.

მისი ხელმძღვანელობითა და უშუალო მონაწილეობით დაპროექტდა და აშენდა ისეთი

მსხვილი ობიექტები, როგორცაა : 110კვქვესადგური „სამტრედია 11“,

ხულოსსარემონტო - საექსპლუატაციოპუნქტი, „220 კვქვესადგური „

მუხრანისველი“,

500 კველექტროგადამცემიხაზიახალციხე- თბილისრესი (პროექტი).

მინიჭებულიაქვს „ საქართველოსრესპუბლიკისდამსახურებულიინჟინრის”

წოდება.

შენგელია კარლო (1929-1994) დაიბადა
თბილისში. 1953 წელს დაამთავრა
საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი
სპეციალობით „ელექტრული სადგურები,
ქსელები და სისტემები“. შრომითი საქმიანობა
დაიწყო განაწილებით უკრაინაში მირონოვის
სრესში ელექტრო ლაბორატორიის ინჟინრად.
1954-56წწ მუშაობდა ტყვარჩელსრესში
ელექტრო ლაბორატორიის ინჟინრად. 1956
წელს მუშაობა დაიწყო „საქმთავარენერგოს“

ცენტრალური ელექტროქსელების სარეგულო დაცვის სამსახურში ინჟინრად. 1962
წელს გადაყვანილ იქნა ქვესადგურ „დიდი ნავთლუდის“ უფროსად. 1972 წელს
დააწინაურეს ცენტრალური ელექტროქსელების მთავარი ინჟინრის მოადგილედ,
ხოლო 1974 წელს მთავარ ინჟინრად, სადაც მუშაობდა 1987 წლამდე. 1987-1988
წწ მუშაობდა „თელასში“ სადისპეტჩერო სამსახურის უფროსად. 1988 წლიდან
გარდაცვალებამდე იყო „თელასის“ მთავარი ინჟინრის მოადგილე. სამკერდე
ნიშნებით „გოელროს 60 წლისთავთან“, „ცენტრალური ელექტროქსელების 50
წლისთავთან“ დაკავშირებით. 1981 წელს მიენიჭა „საქართველოს სსრ
დამსახურებული ინჟინრის“ წოდება.

შონია გოჩა. დაიბადა 31.12.1966წ. ქ. ზუგდიდში.

1991წ. დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური
ინსტიტუტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი და მიენიჭა
ინჟინერ-

თბოენერგეტიკოსის კვალიფიკაცია. არის ტექნიკურ მეც-
ნიერებათა აკადემიური დოქტორი 1995-1997წწ.

მუშაობდა თბილისრეს შიშამყვან

ინჟინრად. 1998წლიდან საქართველოს ენერგეტიკისა
და

წყალმომარაგების მარეგულირებელ ეროვნულ კომისია
შისხვადასხვა

თანამდებობებზე:

ექსპერტად,

ეკონომიკის დეპარტამენტის მთავარ სპეციალისტად; ინფორმაციული უზრუნველყოფისა
და ანალიზის დეპარტამენტის მთავარ სპეციალისტად; მეთოდოლოგიური და

ინფორმაციული უზრუნველყოფის დეპარტამენტის მთავარ სპეციალისტად,

ამავე დეპარტამენტის სამმართველოს უფროსად; ტარიფებისა

ფასწარმოქმნის დეპარტამენტში ელექტროენერგეტიკის სამმართველოს უფროსად. 2011

წლიდან არის საქართველოს ენერგეტიკისა

და

წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის წევრი. აქტიურად

მონაწილეობს ენერგეტიკის დარგში საერთაშორისო ორგანიზაციების,

კერძოდ,

ენერგეტიკის რეგულირების რეგიონალური ასოციაციის

(ERRA), ევროკავშირის ენერგეტიკული თანამეგობრობის (Energy-Community), INOGATE-

ის, აშშ-ს კომუნალური რეგულირების კომისიების ნაციონალური ასოციაციის (NARUC),

აშშ-ს ენერგეტიკული ასოციაციის

USEA, აშშ-ს ვერმონტის,

კენტუკისა და ოჰაიოს შტატების მარეგულირებელი კომისიების,

ლიტვის მარეგულირებელი კომისიის (NCC),

ავსტრიის მარეგულირებელი კომისიის

(E-CONTROL), აშშ-ს საერთაშორისო განვითარების სააგენტოს

(USAID) პროექტებში;

სალიცენზიო და მომხმარებელთა სამუშაო ჯგუფების, სატარიფო კომიტეტების

მუშაობაში, გენერალური ასამბლეის სხდომებსა და საინვესტიციო

კონფერენციებში. მიმდინარე პროექტებიდან განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს

მისი ჩართულობა NARUC-ისა და USAID-ის დაფინანსებით შავი ზღვის გადამცემი

ხაზის პროექტში, რომელშიც მონაწილეობენ პროექტის წევრი ქვეყნების

მარეგულირებლები და გადაცემის სისტემის ოპერატორები. არის საქართველოს

ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის

წარმომადგენელი ენერგეტიკის რეგულირების რეგიონალური ასოციაციის

(ERRA) პრეზიდიუმში.

ჩაკვეტაძე ზურაბი.

დაიბადა 20.02. 1948 წ. ცაგერის რაიონის სოფ. ზუბში. 1967 წ. დაამთავრა ქ. წულუკიძის სოფლის მეურნეობისა და ელექტროფიკაციის ტექნიკუმი და მიენიჭა ელ.ტექნიკოსის კვალიფიკაცია. 1975 წ. დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის გეოლოგიური ფაკულტეტი სპეციალობით „მარგი წიაღისეულის საბადოთა დაზვერვის ტექნიკისა და ტექნოლოგია“ და მიენიჭა სამთო ინჟინრის კვალიფიკაცია. ინსტიტუტის დამთავრებისთანავე მუშაობა დაიწყო ს/გ „საქნავთობის“ აღმოსავლეთ საქართველოს საძიებო ბურღვის

სამმართველოს მბურღავის თანაშემწედ, შემდეგ უფროს ინჟინრად, ბურღვის ოსტატის თანაშემწედ, ბურღვის ოსტატად. 1978-83წწ. მუშაობდა ს/გ „საქნავთობის“ აღმოსავლეთ საქართველოს საძიებო ბურღვის სამმართველოს ტარიბანის რაიონული საინჟინრო სამსახურის უფროსის მოადგილედ, შემდეგ უფროსად. 1983-85წწ. ს/გ „საქნავთობის“ დასავლეთ საქართველოს საძიებო ბურღვის სამმართველოს უფროსად. 1985-95წწ. „საქნავთობის“ ქართლის ბურღვის სამმართველოს უფროსად. 1995-99წწ. „საქნავთობის“ საძიებო ბურღვის სამმართველოს ქართლის უბნის უფროსად. 1999წლიდან დაინიშნა „საქნავთობის“ ნავთობისა და გაზის მოპოვების სამმართველოს უფროსად, სადაც მუშაობდა 2005 წლამდე. 2005-11 წწ. იყო შპს „გლობალ ოილ ენდ ოფერეითინგ კომპანის“ კონსულტანტი.

მინიჭებული აქვს „დამსახურებული მენავთობის“ საპატიო წოდება და დაჯილდოებულია სიგელებით.

ჩალაბაშვილი ბურამი დაიბადა 17.10.1977წ. 1999წ. დაამთავრა საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის სამართალმცოდნეობის ფაკულტეტი დამიენიჭაიურისტის კვალიფიკაცია. 2013წ. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „მიწისქვეშაგზის საცაგების, როგორც ბუნებრივი მონოპოლიის რეგულირება“ და მიენიჭა ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორის საკადემიური ხარისხი.

1998-2005წწ. მუშაობდა მიუსაფარ ბავშთა სარეაბილიტაციო ცენტრში „მომავლის სახლი“, 2001-2007წწ. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სახელმწიფოსა და სამართლის ინსტიტუტში უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელად, 2001-2003წწ. იყო „ახალ სადაზღვევო კომპანიას“ იურიდიული განყოფილების უფროსი. 2003-2007წწ. საქართველოს ცენტრალურ საარჩევნო კომისიის იურისტი, მდივანი, თავმჯდომარე.

2007-2013წწ. იყო ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის (სეპეკი) თავმჯდომარე.

ჯელიძის(ოსო).დაიბადა 20.10.1937წ .ქ. თბილისში.

საავიაციო ტექნიკუმის დამთავრების შემდეგ 1957წ. დაიწყო მუშაობა ქ. რუსთავის მეტალურგიულ ქარხანაში ელექტრიკოსად. 1960 წლიდან მუშაობდა ქ. თბილისში ტრესტ „კავკასელექტროქსელმშენში“ ოსტატად, შემდეგ უსაფრთხოების ტექნიკოს-ინჟინრად. 1966 წლიდან საწარმოო განყოფილების უფროს ინჟინრად.

1967წ დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი. 1975-78წწ მივლინებული იყო რესპუბლიკა კუბაში მაღალი ძაბვის ხაზების მშენებლობაზე. 1979წ. დაინიშნა ტრესტ „კავკასელექტროქსელმშენის“ მექანიზირებული კოლონა #8 უფროსის მოადგილედ. 1989 წლიდან მექანიზირებული კოლონა #8 მთავარ ინჟინრად. 1992 წლიდან მუშაობს შპს „მეგალითი 5“-ს დირექტორად.

მიღებული აქვს მთავრობის ჯილდოები, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი და „საქართველოს სსრ დამსახურებული მშენებლის“ წოდება.

ჩირგაძე ავთანდილი(1938-2002).დაიბადა

ქ. ქუთაისში. 1962წ დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი ინჟინერ-ელექტრომექანიკოსის კვალიფიკაციით და მუშაობა დაიწყო თბილისის ელმავალმშენებელ ქარხანაში ოსტატად ელექტრული მანქანების საამქროში.მალე დააწინაურეს საამქროს ინჟინრად, შემდეგ ინჟინერ-ტექნოლოგად,1 კატეგორიის ინჟინერ-ტექნოლოგად, მთავარ სპეციალისტადენერგეტიკის დარგში.1976წ.

ინიშნება„ელმავალმშენებლის“ მთავარ ენერგეტიკოსად, ხოლო 1989წ მთავარი ტექნოლოგიური ბიუროს უფროსად. მისი თაოსნობით შემუშავდა ქარხანაში ენერგორესურსების დაზოგვის პროგრამა, გათვლილი 5 წელზე. ეს გამოცდილება გავრცელდა სხვა მსგავს ქარხნებში საკავშირო მასშტაბით. მარტო თბილისის „ელმავალმშენებელში“ აღნიშნული პროგრამის განხორციელების შედეგად დაზოგილ იქნა არაერთი მილიონი კვტსთ ელექტროენერგია.

მთავარმა ტექნოლოგიურმა ბიურომ მისი ხელმძღვანელობით გააფართოვა საქმიანობის არეალი და მოიპოვა ადგილობრივ და უცხოელ დამკვეთთა მყარი ნდობა, რამაც ქარხანა უფრო დიდ მასშტაბებზე, მათ შორის ყოფილ საბჭოთა კავშირის საზღვრების გარეთაც გაიყვანა, შესაბამისი ეკონომიკური შედეგებით.

მიღებული აქვს სახელმწიფო ჯილდოები.

ჩიქოვანი ნინო. დაიბადა 1914 წ. ქუთაისში. 1940წ.

დაამთავრა საქართველოს ინდუსტრიული ინსტიტუტის პეციალიზირებული
თ“ჰიდროტექნიკური ინაგებოზანი”, ინჟინერ-

მშენებლის კვალიფიკაციით. განაწილებით დაიწყო მუშაობა

“სვირპესზე” (ყოფილი ლენინგრადის ოლქი). 1941წ.

მეორე მსოფლიო ომის დაწყებამდურამდენიმე დღით ადრე აიღო პირველი
შრომითი შედეგები და გამოემგზავრა სამშობლოში.

მაგრამ სამსახურში დაბრუნება აღარ მოუწია -

დაიწყო დიდ სამამულო ომი. 1943წ. მუშაობას იწყებს ინჟინრადე.წ. “საფოსტო ნომრის”
ქარხანაში, შემდეგ მუშაობს სხვადასხვა თანამდებობებზე,

1947წ. ინიშნავენ წყალთამეურნეობის სამინისტროს კაპიტალური მშენებლობის განყოფილების
ინჟინრად მუშაო პროექტების ჯგუფში, შემდეგ საგეგმოსამმართველოს ინჟინრად.

1948წ. ინიშნება “საქენერგოს” ჰიდროტექნიკური სამსახურის უფროს ინჟინრად,
მოგვიანებით ამგვე სამსახურში უფროს ინჟინერ-ჰიდროტექნიკოსად, 1977წ. ინიშნება

“საქმთავარ ენერგოს” ჰიდროტექნიკური სამსახურის სექტორის უფროსად.
1984წ.

სამუშაოდ გადადის საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წყალთამეურნეობის და
საინჟინრო ეკოლოგიის ინსტიტუტის მთავარ საცავებისა და

ზღვის ლაბორატორიაში უფროს ინჟინრად, სადაც მუშაობდა 1991 წლამდე. არის
„საქართველოს დამსახურებული ინჟინერი“. მიღებული აქვს მრავალი მაღალი, სიგელი და
ფულადი ჯილდო.

2014წ. 20

ივნისს საქართველოს ენერგეტიკოსებმა ქალბატონ ნინოს მიულოცეს დაბადებიდან 100 წელი
და მოუწვევს საზეიმო შეხვედრა.

ჩიჭუაშაშვი (1915-1994).

დაიბადაქ.

ცაგერში. 1934წ

დაამთავრა ბათუმის კომუნალური ტექნიკური უნივერსიტეტი

ელექტრომექანიკოსის კვალიფიკაციით. მუშაობდა ბათუმის ნავთობგადამამუშავებელ №429-ე ქარხანაში თბოსადგურის მორიგე ტექნიკოსად, მორიგე ინჟინრად, უფროს ტექნიკოსად. 1941 წლიდან იყო №6 საამქროს მთავარი ინჟინერი, უფროსი. 1945 წლამთავარი ინჟინერი ტექნიკის განყოფილებაში უფ. ინჟინერი.

1949 წ. ქარხნის მთავარი ინჟინერი ტექნიკოსი. 1950 წ. „საქენერგოგასაღების“ მთავარი ინჟინერი.

1952 წ. „საქენერგოს“ ბათუმის ენერგოგასაღების ენერგოხე დამხმარე ელექტროსამსახურის უფროსი.

1960 წ. გადმოყავთ ქ. თბილისში „საქმთავარ ენერგოს“ ენერგოხე დამხმარე ელექტროსამსახურის უფროსი. 1965 წლიდან

ამავე სამსახურის უფროსი. 1971-79 წწ. საქმთავარ ენერგოს

„ენერგოგასაღების დირექტორია. 1979-82 წწ. მუშაობდა „საქმთავარ ენერგოს“

სოფლისა და კომუნალური ქსელების სამსახურის უფროსად, 1982 წლიდან

იმავე სამსახურის სექტორის უფროსად,

შემდეგ განაწილებელი ქსელების ექსპლუატაციისა და რემონტის სექტორის ინჟინრად.

მიღებული აქვს მთავრობის ჯილდოები და მადლობები.

მათ შორის მედლები, სამამულომ შთააგზავნა წირული „მრომისათვის“,

„სამამულომ შიგამარჯვების 40 წლისათვისათვის“, მედალი

„მრომის ეტერანი“. 1966 და 1976 წწ. დაჯილდოვდა „საბჭოთა კავშირის ენერგეტიკისა

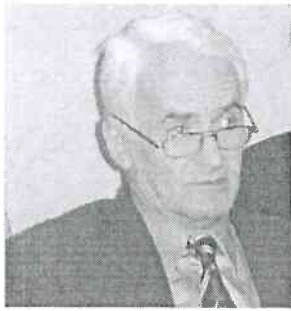
და ელექტროფიკაციის წარწინებულის“ დიპლომებით.

[illegible]

ჩოჩელიტელმანი დაიბადა 1939წ. 1973წ. დაამთავრდა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი ინჟინერ-ელექტროსისტემის სპეციალიზაციით. 1959-66წწ. მუშაობდა თბილისის ელმავალმშენებელ ქარხანაში. 1966წლიდან ინსტიტუტ „ენერგოქსელ-პროექტი“, სადაც ჯერ კიდევ სტუდენტობის პერიოდში გაიარა გზა ტექნიკოსიდან ჯგუფის ხელმძღვანელამდე. 1978წ. ტექნიკური განყოფილების უფროსი, 1989წ. ელექტროსისტემის პერსპექტი-

ული დაპროექტების განყოფილების უფროსი, ამავდროულად კურირებს ტექნიკურ განყოფილებას. მონაწილეობს „საქართველოს ენერგეტიკული პროგრამისა“ და „საქართველოს ენერგეტიკის განვითარების კონცეფციის“, ენერგოსისტემის პერსპექტიული სქემების დამუშავებაში. 1999წ. ინიშნება შპს „ენერგოქსელპროექტის“ დირექტორის მოადგილედ. მისი ხელმძღვანელობით დამუშავდა მაღალი ძაბვის ქვესადგურებისა და ელექტროგადამცემი ხაზების არაერთი სარეკონსტრუქციო პროექტი, როგორიცაა: „500კვ ეგხ თბილისი-ახალციხე“, „500კვ ეგხ ენგურ ჰესი - ზესტაფონი“, „500კვ ეგხ ენგურჰესი-სოხუმი-დაგომისი“ (საქართველოს ტერიტორიაზე), „500კვ ეგხ ქსანი-აზსრესი“, „500კვ ქვ. ქსანი“, ასევე „კავკასიონის ზეგავსაშიშ რაიონებში მაღალი ძაბვის სადენების უშუალოდ კლდეში ჩამაგრების პროექტი“, რომელიც წარმატებით განხორციელდა.

2006წ. მიენიჭა „საქართველოს დამსახურებული ენერგეტიკოსის“ წოდება.

ჩხაიძე ბაადური დაიბადა 07.10.1941წ. ქ. თბილისში. 1963წელს დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი.

1963-65წწ. გაწვეული იყო საბჭოთა არმიის რიგებში. 1965-68 წლებში მუშაობდა მეტროლოგიის საკავშირო ინსტიტუტის თბილისის ფილიალის თბოფიზიკის ლაბორატორიის მეცნიერ თანამშრომლად. 1968 წლიდან საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის თეორიული და ზოგადი თბოტექნიკის და

თბოენერგეტიკული დანადგარების კათედრის ასისტენტი, უფ. მასწავლებელი, დოცენტი და ასოცირებული პროფესორია. არის საქართველოს ინჟინერ-ენერგეტიკოსთა ასოციაციის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და ამერიკის ინჟინერ-ენერგეტიკოსთა ასოციაციის წევრი.

1979-83 წწ. ხელმძღვანელობდა კათედრასთან არსებულ თბოფიზიკისა და ჰიდროპტიკის დარგობრივ ლაბორატორიას. 1980-90 წწ. იყო საბჭოთა კავშირის მეცნიერებისა და ტექნიკის კომიტეტის “თბომცვლელ აპარატებში თბოცვლის პრობლემების” სექციის წევრი.

1987-90წწ. მივლინებული იყო მადაგასკარის უნივერსიტეტის პოლიტექნიკურ ფაკულტეტზე, სადაც კითხულობდა ლექციების კურსს თეორიული და ზოგადი თბოტექნიკის და ენერგიის განახლებადი წყაროების ათვისების თანამედროვე საკითხებზე.

1995-2006 წლებში იყო “საქენერგოს”, და “ენერგოგენერაციის” ენერგიის განახლებადი წყაროების გამოყენების განყოფილების გამგის მოადგილე და გამგე.

1996 წ. მონაწილეობა მიიღო ჰარარეს (ზიმბაბვე) და მოსკოვის (რუსეთი) მზის მსოფლიო კომისიის მუშაობაში. მონაწილეობა აქვს მიღებული მრავალ საერთაშორისო კონფერენციასა და სიმპოზიუმში (სიეტლი, მოსკოვი, სანქტ-პეტერბურგი, ნოვოსიბირსკი, ბუდაპეშტი, ერევანი, ბაქო და სხვა). მონაწილეობს ენერგიის განახლებადი წყაროების და ენერგოეფექტური ტექნოლოგიების გამოყენების პოპულარიზაციაში.

1997-2000 წწ. იაპონელ პარტნიორებთან ერთად მონაწილეობდა ქარის ელექტროსადგურის რამდენიმე პროექტის დამუშავებაში.

1995-2010 წწ. როგორც ექსპერტ-კონსულტანტს მონაწილეობა აქვს მიღებული საერთაშორისო პროექტებში: ევროპის ტექნიკური დახმარება (TASIC); ნატოს პროგრამა მეცნიერება მშვიდობისათვის (NATO SFP); მსოფლიო ბანკის პროგრამა გარემოს დაცვითი ტექნოლოგიების დანერგვა შავი ზღვის აუზის ქვეყნებში; ამერიკის საერთაშორისო დახმარების (USAID) პროექტებში; საერთაშორისო სამეცნიერო-ტექნიკური ცენტრის (ISTC) პროექტში და სხვა. არის 100-მდე სამეცნიერო ნაშრომის და 5 გამოგონების ავტორი. მისი სამეცნიერო კვლევის სფეროებია: თბოგადაცემის თეორიული საკითხები; ენერგიის განახლებადი წყაროების ათვისების ტექნოლოგიების დამუშავება; ენერგოეფექტური ტექნოლოგიები და სხვა.

ჩხატარაშვილი ნიკოლოზი (1915-1991).

დაიბადა ქ. ქუთაისში. 1937წ. დაამთავრა საქართველოს ინდუსტრიული ინსტიტუტი ინჟინერ-ენერგეტიკოსის კვალიფიკაციით. მუშაობა დაიწყო საქართველოს ენერგოსისტემაში, სადაც გაიარა საფეხურები მონტაჟიდან ენერგობიექტის მთავარ ინჟინრამდე. იყო საქართველოს ენერგეტიკული სამმართველოს

„საქენერგოს“ ენერგოგასაღების მთავარი ინჟინერი და ელექტროინსპექციის უფროსი. 1951წლის რეპრესიების დროს გადაასახლეს შუა აზიაში. 1953წელს, რეაბილიტაციის შემდეგ დაბრუნდა საქართველოში და 1955 წლიდან აქტიურად ჩაება ახალი დარგის-კიბერნეტიკის ჩამოყალიბებაში. მუშაობდა თბილისის ავტომატიზაციის საშუალებებისა და ხელსაწყოთმშენებლობის სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტში ჯერ განყოფილების გამგედ, შემდეგ ინსტიტუტის მთავარ ინჟინრად. 1971 წლიდან გარდაცვალებამდე მუშაობდა საქართველოს პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში ავტომატიზაციისა და გამოთვლითი ტექნიკის კათედრის პროფესორის თანამდებობაზე.

თეიმურაზ ცაბაძე. დაიბადა 1950 წლის 14 აგვისტოს ქალაქ თბილისში. დაამთავრა ქალაქ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტი.

1988 წელს დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია დაგეგმარების ავტომატიზაციის სისტემის სპეციალობით ქ. მოსკოვის ცენტრალურ სამეცნიერო-კვლევით და საპროექტო-

ექსპერიმენტულ ინსტიტუტში და 1989 წელს მიენიჭა ტექნიკურ მეცნიერებათა კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხი.

1975 წლიდან მუშაობდა სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტთან არსებულ ეკონომიკისა და დაგეგმვის სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტში უფროს ლაბორანტად, უმცროს მეცნიერ თანამშრომლად და უფროს სპეციალისტად.

1979 წლიდან მუშაობდა საქართველოს სახელმწიფო სპეციალური ტრანსპორტის კომიტეტის სამეცნიერო-საკვლევო და საპროექტო-საკონსტრუქტორო ინსტიტუტ „ტრანსავტომატიკა“-ში ჯგუფის უფროსად, დაგეგმარების ავტომატიზაციის სისტემების განყოფილების უფროსად.

1984-1988წწ მუშაობდა საქართველოს სახელმწიფო სპეციალური ტრანსპორტის კომიტეტში კოორდინაციის, ინფორმაციისა და საგარეო კავშირების განყოფილების გამგედ, მეცნიერებისა და ახალი ტექნიკის დანერგვის სამმართველოს უფროსის თანამდებობებზე.

1988 წლიდან მუშაობს სამეცნიერო-საინჟინრო ცენტრი „სისტემოტი“-ში დირექტორის მოადგილედ, ხოლო შემდგომ დირექტორად, სადაც ამჟამადც მუშაობს გენერალურ დირექტორად.

1996 წელს მუშაობდა საქართველოს სათბობ ენერგეტიკის კორპორაციაში ვიცე პრეზიდენტად, ხოლო 1996-2004 წლებში საქართველოს სათბობ ენერგეტიკის სამინისტროში მინისტრის მოადგილედ. 1996-2004წწ. იყო საქართველოს წარმომადგენელი მსოფლიო ენერგეტიკულ ქარტიაში ბრიუსელში.

2004-2007 წლებში მუშაობდა საქართველოს ენერგეტიკის მარეგულირებელი ეროვნულ კომისიაში, მეთოდოლოგიური და ინფორმაციული უზრუნველყოფის დეპარტამენტის დირექტორად.

2009 წლიდან დღემდე მუშაობს საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში, კომერციალიზაციის დეპარტამენტში მთავარ სპეციალისტად.

2012 წლიდან დღემდე არის ქართულ ამერიკული უნივერსიტეტის პროფესორი.

არის საქართველოს საინჟინრო აკადემიის მრჩეველი.

ნავთობისა და ენერგეტიკული სწავლების ოქსფორდის კოლეჯის მიერ მინიჭებული აქვს სერტიფიკატი, ენერგეტიკული პოლიტიკის და ფინანსების მენეჯმენტი გარდამავალი პერიოდის ეკონომიკაში.

ვაშინგტონის სახელმწიფო და კერძო სექტორებს შორის ურთიერთობათა ინსტიტუტის მიერ მინიჭებული აქვს სერტიფიკატი: სახელმწიფო და კერძო სექტორების პარტნიორობის სამართლებრივი კონტრაქტების ნაირსახეობაში.

კითხულობდა ლექციებს: სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტში; საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში; თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. ამჟამად კითხულობს ლექციებს ქართულ ამერიკული უნივერსიტეტში.

არის ოთხი იმპაქტ-ფაქტორიანი ჟურნალის რეცენზენტი; ჟურნალ „ენერგია“-ს რედკოლეგიის წევრი; საერთაშორისო ჟურნალის „AIS: Advances in Information Sciences“-ს თანარედაქტორი.

ცაგარეი შვილიზაირადიაბადა 13.09. 1933წ. ქუთაისში. 1957წ.

დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის
ენერგეტიკის ფაკულტეტი, სპეციალობით „ელექსედები
და სისტემები“.
განაწილებით დაიწყო მუშაობა „ენერგოქსელპროექტში“
ჯგუფის ხელმძღვანელად. 1977წ. გადაიყვანეს
„საქმთავარენერგოში“

კაპიტალური მშენებლობის განყოფილებაში საპროექტო
სამუშაოების ჯგუფის უფროსად, სადაც მუშაობდა 2004
წლამდე.

Formatted: Font: Sylfaen, Georgian (Georgia)

საპროექტო ორგანიზაციაში მუშაობის დროს მონაწილეობდა 35,110,220 და 500 კვ.
ე.გ. ხაპროექტებში, ასრულებდა 35-200 კვ.
არატიპიური ანძების გათვლებს მთაგორიანი რელიეფისათვის, რასაც წარმოუდგენდა გარეთა
თავი და 1969წ. დააპროექტა არატიპიური მაღალი ძაბვის 35 კვ. ე.გ.ს „თორღვას აბანო-
ომალო“, რომელიც გაეყვანილი იყო ხეობაში მთებს შორის დაჭიმული გარდის ხაშუკლებით.

Formatted: Font: Sylfaen, Georgian (Georgia)

საქენერგოს კაპიტალური მშენებლობის განყოფილებაში მუშაობის დროს კურირებდა
საპროექტო სამუშაოების შესრულებას, მაღალი ძაბვის 35-110-220 კვ. ელ. გადამცემი
ხაზების და 35-110-500 კვ. ქვესადგურების, პიდროელექტროსადგურების, დაპროექტების
ფინანსირების უზრუნველყოფას მშენებარე ორგანიზაციებში.

Formatted: Georgian (Georgia)

Formatted: Indent: First line: 0 cm

მიღებული აქვს მრავალი სახელმწიფო ჯილდო, არის „საქართველოს
ელექტროენერგეტიკის დამსახურებული მუშაკი“.

Formatted: Georgian (Georgia)

აკმაყოფილებს კრიტერიუმებს?

Formatted: Font: Sylfaen, Georgian (Georgia)

ცინცაძე სულიკო დაიბადა 18.01. 1939 წ. , ჩოხატაურში. 1962წ. დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი და მიენიჭა ინჟინერ-ელექტრომექანიკოსის კვალიფიკაცია. 1962-1965 წწ. მუშაობდა თბილისის ელექტრომაგვლების მშენებელი ქარხნის სპეციალურ საკონსტრუქტორო ბიუროში ჯერ ინჟინრად და შემდეგ წამყვან ინჟინერ-კონსტრუქტორის თანამდებობაზე. 1965-2004 წწ მუშაობდა

საქართველოს მაგისტრალური გაზსადენების სისტემაში უფროს ინჟინრად, ელექტროქიმიური დაცვის სამსახურის უფროსად, მთავარ ტექნოლოგად, ტექნიკური განყოფილების უფროსად, საწარმოო-ტექნიკური განყოფილების უფროსად.

2004-2007 წწ მუშაობდა საქართველოს გაზის ტრანსპორტირების კომპანიაში მაგისტრალური გაზსადენებისა და გაზგამანაწილებელი სადგურების საწარმოო-ტექნიკური დეპარტამენტის უფროსის მოადგილედ. 2007 წლიდან მუშაობს საქართველოს ნავთობისა და გაზის კორპორაციის საპროექტო-საკონსტრუქტორო სამსახურის ინჟინერ-დამპროექტებლად.

სულიკო ცინცაძე

დაიბადა 1939 წლის 18 იანვარს, ჩოხატაურში. 1957 წელს დაამთავრა ჩოხატაურის პირველი საშუალო სკოლა და სწავლა გააგრძელა საქართველოს პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში, რომელიც დაამთავრა 1962 წელს და მიენიჭა კვალიფიკაცია ინჟინერ-ელექტრომექანიკოსის სპეციალობით.

1962-1965 წწ. მუშაობდა თბილისის ელექტრომაგლების მშენებელი ქარხნის სპეციალურ საკონსტრუქტორო ბიუროში ჯერ ინჟინრად და შემდეგ წამვან ინჟინერ-კონსტრუქტორის თანამდებობაზე.

1965-2004 წწ მუშაობდა საქართველოს მაგისტრალური გაზსადენების სისტემაში უფროს ინჟინრად, ელექტო ქიმიური დაცვის სამსახურის უფროსად, მთავარ ტექნოლოგად, ტექნიკური განყოფილების უფროსად, საწარმოო-ტექნიკური განყოფილების უფროსად.

2004-2007 წწ მუშაობდა საქართველოს გაზის ტრანსპორტირების კომპანიაში მაგისტრალური გაზსადენებისა და გაზგამანაწილებელი სადგურების საწარმოო-ტექნიკური დეპარტამენტის უფროსის მოადგილედ.

2007 წლიდან დღემდე მუშაობს საქართველოს ნავთობისა და გაზის კორპორაციის საპროექტო-საკონსტრუქტორო სამსახურის ინჟინერ-დამპროექტებლად.

შალამბერიძე ბორისი (1936 - 1984). დაიბადა
ქ. ზესტაფონში.

1962 წ.
დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის
ენერგეტიკის ფაკულტეტი ინჟინერ-ელექტრომექანიკოსის

კვალიფიკაციით.
მუშაობა

დაიწყო შორაპნის ელემენტების ქარხანაში ინჟინრად.
მალე დაწინაურდა საამქროს უფროსად, მთავარ
ინჟინრად. დირექტორის მოადგილე.

1975 წ. გადადის სამუშაოდ ზესტაფონის ელექტრო
საქსელოს წარმოში დირექტორის მოადგილე.

1980 წ. ინიშნება ზესტაფონის ელექტროსაქსელოსა
წარმოსადირექტორად,

სადაც იმუშავა 1984 წ. გარდაცვალებამდე.

მინიჭებული ჰქონდა „საქართველოს დამსახურებული ინჟინრის“ წოდება. მძღებელი
ჰქონდა მთავრობის ჯილდოები.

შაშვიაშვილი გიორგი. დაიბადა 11.07. 1945წ.

ქ. თბილისში. 1962 წლიდან წავლობდა საქართველოს

პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში. 1964წ. დაიწყო მუშაობა

„თბილგაზის“ სამმართველოს რაიონულ საექსპლუ-

ატაციო კანტორაში რიგით თანამშრომლად, ოსტატად,

ხოლო 1972 წლიდან სამსახურის უფროსად. 1977წ

გადაყავთ ცენტრალურაპარატში „თბილგაზის“

სამმართველოს გაზის აღრიცხვის და გაზმომარაგების

სამსახურის უფროსის მოადგილედ, ხოლო 1981წ. სამსახურის უფროსად. 1986წ.

ინიშნება გაზმომარაგების სამმართველოს მთ.

ინჟინრად, 1988წ.

განყოფილების უფროსად.

1996წ. ირჩევენ სს „თბილგაზის“

სამეთვალყურეოსა ბჭოს თავმჯდომარედ. 1999 წლიდან გადადის

„საქართველოს ნავთობისა და გაზის საერთაშორისო კორპორაციაში“ გაზმომარაგების

უქმების დეპარტამენტის უფროსად.

გაზის ტრანსპორტირების კომპანიის და ფუნქციების შემდეგ

2000

წლიდან გადაყავთ კომპანიის დეპარტამენტის უფროსად,

ხოლო

2002 წ. ამავე კომპანიის გენერალური დირექტორის პირველ მოადგილედ.

2003 წ.

ინიშნება გენერალური დირექტორის მოადგილედ,

ხოლო

2005

წლიდან გენერალური დირექტორად.

2005წ. ინიშნება

„საქართველოს გაზის ტრანსპორტირების კომპანიაში“

ჯერ გენერალური დირექტორად,

ხოლო

2006

წლიდან გენერალური დირექტორის პირველ მოადგილედ.

2008 წლიდან არის კომპანიის საინჟინრო ტექნიკური უზრუნველყოფის დეპარტამენტი

ს უფროსი.

მიღებული აქვს სამთავრობო და საუწყებო ჯილდოები, მედლები, სიგელები.

არის

„საქართველოს გაზის მეურნეობის დამსახურებული მუშაკი“.

Comment [u1]: რისი?

ყიასაშვილი

გოდერძი.დაიბადა

1938წ.საგარეჯოსრაიონისსოფ.თოხლიაურში.

1962წდაამთავრასაქართველოსპოლიტექნიკურიინსტიტუტი
სენერგეტიკისფაკულტეტისამრეწველოთბოენერგეტიკისსპე
ციალობით.

დამთავრებისშემდეგმუშაობდაქ.

რუსთავისგაზისადათბომეურნეობისტრესტშიმთავარმექანი
კოსად,ავარიულისამსახურისუფროსადდამთავარიინჟინრი
სმოადგილედ.

1963-80

წწ.მუშაობდათბილსრესშიტურბინისსაამქროსცვლისუფროსად,

ბლოკისმორიგეინჟინრად,

ტექნიკურიგანყოფილებისუფროსისმოადგილედ,

თბოდანადგა -

რებისგამართვისდაავტომატიკისსამსახურისუფროსად, მთ.ავარიინჟინრისმოადგილედ.

მონაწილეობდარვაენერგობლოკისგაშვებაში, მათგამართვა-ათვისებაში. 1978-79წწ.

გადაყვანილიიქნაგარდაზნისმუყაო-რუბეროიდისქარხნისდირექტორად.

1980-96 წწ.მუშაობდა "საქმთავარენერგოში" (1993 წლიდან დეპარტქენტ

„საქენერგოში“)სამსახურისუფროსად,ტექნიკურიგანყოფილებისუფროსად,მთავარიინჟინ
რისმოადგილედ,ტექნიკურისამმართველოსუფროსად.

ერთიწლითმივლინებითმუშაობდატყვარჩელსრესისდირექტორისმოვალეობისშემსრულებ

ლად. 1996-2005წწ. იყო სსიპ „ენერგოგენერაციის“ ტექნიკური სამმართველოს უფროსი.

მონაწილეობდასაქართველოსენერგეტიკისგანვითარებისადასტრატეგიისპროგრამებისდამ
უშავებაში. ორი ენერგობლოკის (თითოეული 300მგტ)გაშვებასა და გამართვა-
ათვისებაში.

1980-85

წლებშისაქართველოსპოლიტექნიკურიინსტიტიტშიკითხულობდალექციებსთბოსადგურებ
ისექსპლუატაციისსაკითხებზე.

1996-2001 წლებშიიყოს.ს. "თბილსრესის" მეთვალყურეთასაბჭოსთავმჯდომარე.

2005-2010 წლებშიმუშაობდათბილსრესშიმთავარსპეციალისტადდაკონსულტანტად.

2000 წლიდანარისსაქართველოსენერგეტიკისაკადემიისნამდვილიწევრი.

2008 წლიდანარისსაქართველოსვეტერანთაკავშირისწევრი.

არისრამოდენიმეგამოგონებისავტორი,

რომელიცდაინერგათბილსრესში,

ტყვარჩელსრესში, ენგურჭესში, რუსეთისენერგეტიკულქარხნებში.საქპატენტისმიერ 2006

წლის 15 მარტს (№4129)გაცემულიასაავტოროუფლება "მბრუნავიოთხტაქტიანიროტორ-
დგუშიანიშიდაწვისძრავა".

1992-2002წწ. გაიარასტაჟირებაამერიკაში, ირლანდიაში, პოლონეთში, - ლიტვაში,
თურქეთში.

დაჯილდოებულია„ღირსების' ორდენით",სამკერდენიშნით "გოელროს 60 წლისთავი".

ქ. თბილისისმერისსაპატიოსიგელით,ასევედარგობრივიპროფკავშირისსაპატიოსიგელით.

არისწიგნის"საქართველოსელექტროენერგეტიკისისტორიის"თანაავტორი,

რომელიცმოიცავსჩვენიქვეყნისელექტროენერგეტიკისგანვითარების100

წელზემეტკერიოდს (1889-1999 წლები).

შალვა შველიდემიტრი(1933–

1993). 1958წ. დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური
ინსტიტუტის სამთო ფაკულტეტის სამთო ინჟინრის
კვალიფიკაციით.

1959–1964წწ. მუშაობდა “თბილგაზის” სამმართველოს
№4 უბნის კანტორაში

ინჟინრად, მთავარ ინჟინრად უბნის უფროსად; 1964–1977
“საქმთავარგაზის” სამმართველოს ექსპლუატაციის
განყოფილების უფროსად; 1977

– 1980წწ და 1988–91. “სოიუზგაზრანგაზ”-ში;

1980–81წწ. “საქმთავარგაზის”

სამმართველო შის აწარმოო სამმართველოს უფროსად, იყო კოლეგიის წევრი;

1981 წლიდან მუშაობდა “სამთოტექნიკური

ზედამხედველობის” კომიტეტის რესპუბლიკური გაზტექნიკური ინსპექციის
უფროსად; 1991 წლიდან გარდაცვალებამდე

იყო „საქმთავარგაზის” ექსპლუატაციის სამართველოს უფროსი.

დაჯილდოებულია “ შრომის ექტერანის”

მედლით. მინიჭებული აქვს „საქართველოს დამსახურებული ინჟინერის” წოდება.

ყარაშვილი ილია. დაიბადა 06.06. 1950წ. 1972წ დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ავტომატიკა-ტელემექანიკის ფაკულტეტი და მიენიჭა ინჟინერ - ელექტრიკოსის კვალიფიკაცია. 1978წ.

დაამთავრასახალხო უნივერსიტეტის ეკონომიკური ფაკულტეტი, ხოლო 1985წ-თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეკონომიკური ფაკულტეტის რეწველობის დამატებითი სპეციალობით, ეკონომისტის კვალიფიკაციით. 1973-

80წწ. მუშაობდა „საქმთავარ ენერგოს“ საწარმო „საქენერგო გაწეობაში“ ინჟინრად, უფროს ინჟინრად, უბნის უფროსად. მონაწილეობდა ენერგეტიკული ობიექტების გახადის ტექნიკის დანერგვაში, მთავარი სადისპეტჩერო ფარის ინფორმაციულ აღჭურვაში.

1980-88წწ. მუშაობდა „საქენერგო გაწეობის“ დირექტორის მოადგილედ. მისი ხელმძღვანელობითა და მონაწილეობითა შენდა და კეთილმოეწყო დაბა მანგლის შისაუწყებო 20 ბინიანი დასახლებული სახლი და ქ. თბილისში 7 სართულიანი საწარმოო კორპუსი.

1988-89 წწ. მუშაობდა „საქენერგორემონტის“ დირექტორის მოადგილედ.

1989 წლიდან მრავალჯერ იქნა არჩეული ხელმძღვანელ პროფკავშირულ მუშაკად „საქენერგოს“, „ელექტროგადამცემის“, „საქართველოს სახელმწიფო ელექტროსისტემის“ პროფკომიტეტის თავმჯდომარედ და დარგობრივი პროფკავშირის თავმჯდომარის მოადგილედ.

მანაღდგინა საქართველოს ელექტროენერგეტიკის მუშაკთა გაუქმებული დარგობრივი პროფკავშირი და 1991-92წწ. ასრულებდა თავმჯდომარის მოვალეობას.

1995-96წწ. იყო სს „ნითახევის“ დირექტორი. 2002-04 წწ. შ.პ.ს. „საქართველოს სახელმწიფო ელექტროსისტემის“ თბილისის ფილიალის დირექტორის მოადგილე. 2004 წლიდან არჩეულია შ.პ.ს. „საქართველოს სახელმწიფო ელექტროსისტემის“ პროფკომიტეტის თავმჯდომარედ.

2002წ დაჯილდოვდა „ღირსების ორდენით“. 2006 წ. მიენიჭა „საქართველოს ენერგეტიკის დამსახურებული მუშაკის“ წოდება და დაჯილდოვდა „შესაბამისი სამკერდე ნიშნით“.

არჩეულია საქართველოს ენერგეტიკის აკადემიის აკადემიკოსად.